

Konseilspræsidenten (Reedtz-Thott):

Da der ved den her afgivne Betænkning fra Fællesudvalget foreligger enstemmige og enslydende Indstillinger angaaende Finanslovsforslaget, er der altsaa sikker Udsigt til Vedtagelse af en Finanslov for det kommende Aar. Der vil ved den saaledes mellem Tingene opnaaede Enighed udgaa adskillige Bevillinger, som Regeringen særdeles beflager at maatte faa, ligesom der ogsaa vil udgaa Bevillinger, hvis Udstemning vil vække Beslagelse i Befolkningen. Men uagtet en Finanslov, vedtaget i Overensstemmelse hermed, saaledes maa siges at være noget knap, kan det dog paa ingen Maade siges, at den ikke er brugelig. Regeringen kan derfor acceptere samme under den Form, hvori den foreligger til Afstemning, hvorfor jeg tillader mig at anbefale Indstillingerne til Vedtagelse.

Bojsen: Det Forslag til en Finanslov, som her vil komme til at foreligge, kan jeg ikke andet end i høj Grad beklage, fordi Følgen af dette er, at Ting, som vi fra vor Side sætte overordentlig stor Pris paa, ere faldne ud af Lovforslaget. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at Bestemmelsen om Oprettelsen af en Dampskibsforbindelse mellem Esbjerg og Hareston ganske falder bort. Det var vel ikke saa, at vi havde haab om at faa de 2,300,000 Kr., men der var i Udvalget, hvad jeg vel nok maa have Lov at sige, stærk Stemning for en Ordning, saaledes at vi fik en Subvention paa 60,000 Kr. til en Samling af Landbrugsinstitutioner, som ved Hjælp af denne Subvention kunde oprette en Route mellem Esbjerg og Newcastle. Det lykkedes ikke at faa denne Sag gennemført, fordi man fra den modsatte Side ikke vilde give nogen Indrømmelse navnlig paa § 26. Forholdet stod, efter hvad jeg kan skønne, saaledes, at for at faa denne Esbjergroute ordnet paa en nogenlunde forsvarelig Maade, maatte der ydes en Genindrømmelse, som væsentlig vilde være den, at der blev bevilget 10,000 Kr. paa § 26 til Telefonanlæg. Der var fra anden Side krævet mere, men efter de temmelig langvarige Forhandlinger i Udvalget stod det egentlig derpaa, at Fordringen var indskrænket til disse 10,000 Kr. til Telefonapparater. At Samlingen nu altsaa opløses paa et saadant Grundlag, at vi kunde have faaet en Ordning af Eksporten fra Esbjerg, som vilde have været af højeste Betydning for vor hele Smørekøbsport, og at det skal falde paa en saadan Bagatel, som disse 10,000 Kr. til Telefonapparater ere, beklager jeg i allerhøjeste Grad.

Jeg staar paa det Standpunkt, at hvor man kan gøre en om jeg saa maa sige, fornuftig Handel, hvor der vises Smødekommehed fra begge Sider, burde der ogsaa tilvejebringes en Overenskomst. Over for denne tomme Teori om, at Nej-Netten skal respekteres, vil jeg sige, at jeg erkender, at der kan være Tilfælde, hvor Nej-Netten maa benyttes; men jeg anser det for i højeste Grad sørgeligt, at man skal komme dertil. Jeg mener, at man skulde se at komme hinanden i Møde fra begge Ting, og naar der blot var et fornuftigt Grundlag at samle sig om, burde man gøre det. Jeg kan kun sige, at den Side, man plejer at kalde Højre, har — saa forekommer det mig — strakt sig meget yderligt for at faa en Overenskomst, og at det ikke er Højres Skyld, at vi nu saa en Finanslov, om hvilken det kan siges, at den er barbaret saaledes, at hvert Parti har slettet sine Dunster. Jeg tror, at det er særlig uheldigt for os, der kalde os Fremstridsfolk, om vi skulde have denne Teori gennemført, saa bliver det i Reglen vore Dunster, det kommer til at gaa ud over. De Dunster, vi have haft for denne Lovs Vedkommende, navnlig angaaende Esbjergroustens Ordning, ere for os saa vigtige og betydningsfulde, at jeg i højeste Grad beklager, at vi nu ingen Ting saa gjort for vor Smørekøbsport. Men naturligvis, naar Forholdet er saaledes, at man ingen Finanslov kan faa paa anden Maade, maa man finde sig i det nødvendige, og jeg kan derfor ikke andet end anbefale denne, om jeg saa maa sige, barbarede Finanslov.

Formanden: I Anledning af det erede Medlems Udtalelser, skal jeg gøre opmærksom paa det urigtige i, at Udvalgsforhandlinger gøres til Genstand for Dmtale her i Salen. Det stete, efter hvad der meddeltes mig, forleden Dag, hvor jeg ikke hørte det, men efter det erede Medlems Udtalelser nu finder jeg mig som sagt foranlediget til udtrykkelig at fremhæve, at det bør være Reglen, at Udvalgsforhandlinger ikke gøres til Genstand for Dmtale.

Madjen-Nygaard: Landsstingets erede Ordfører for hele Fællesudvalget her i denne Sal (Steffensen) har udtalt sig saaledes, at jeg ikke fandt nogen Anledning til for mit Vedkommende at forlange Ordet, idet jeg fandt, at hans Begrundelse af Fællesudvalgets Indstilling var tilfredsstillende. Efter nu at have hørt det erede Medlem for 10de Kredts (Bojsen), finder jeg det alligevel nød-